

Sygn. akt II CZ 28/06

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepła (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa T.D. i F.D.

przeciwko A.G., E.G. i P.F.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2006 r.,

zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 29 listopada 2005 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem wydanym na podstawie art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 i art. 398⁹ k.p.c. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powodów od wyroku tego Sądu z dnia 23 czerwca 2005 r. stwierdzając, że nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, przedstawionego w formie wyodrębnionego wywodu prawnego z powołaniem okoliczności przedsądu.

W zażaleniu pełnomocnik powodów, zarzucając naruszenie art. 398⁴ § 1 pkt 3 w zw. z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., stwierdził, że żaden z przepisów nie wymaga wyodrębnionego wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ani popartego wywodem prawnym żądania przyjęcia skargi. Skarga kasacyjna powodów zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania motywowany tym, że jest ona oczywiście uzasadniona, co rozwinięte zostało w uzasadnieniu skargi. Wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna powodów oparta została na zarzucie oczywistego naruszenia art. 897 k.c., co uzasadniono wywodami dotyczącymi ich sytuacji rodzinnej i majątkowej po dokonaniu darowizny i oceną, że Sąd Apelacyjny bezpodstawnie nie podzielił zarzutu powodów, iż po dokonaniu darowizny popadli oni w niedostatek. Poza tym w skardze kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wobec faktu, że jest ona oczywiście uzasadniona.

Tak zredagowana skarga kasacyjna nie spełnia wymagań art. 398⁴ § 1 pkt 3 w zw. z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., co słusznie stwierdził Sąd Apelacyjny.

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, zarówno na gruncie art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., jak i już na gruncie znowelizowanego art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., ustawodawca konstruując wymogi skargi kasacyjnej wyodrębnił w oddzielnych punktach art. 398⁴ § 1 k.p.c. obowiązek przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie (pkt 2) oraz obowiązek przedstawienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie (pkt 3). To wyodrębnienie nie jest

przypadkowe i oznacza, że chodzi o dwa odrębne, kreatywne elementy skargi kasacyjnej, które spełniają określone, odrębne cele i są oceniane przez Sąd Najwyższy na różnych etapach rozpoznawania skargi kasacyjnej. Zawarty w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymóg złożenia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i uzasadnienie tego wniosku łączy się ściśle z instytucją tzw. przesądu uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., co oznacza, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powinno wskazywać na występowanie w sprawie jednej z okoliczności wymienionych w punktach 1-4 paragrafu pierwszego tego przepisu i uzasadniać w wywodzie prawnym, że okoliczność ta rzeczywiście występuje. Te elementy skargi kasacyjnej badane są przez Sąd Najwyższy w ramach przesądu, kiedy podejmowana jest decyzja o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do merytorycznego rozpoznania. Natomiast przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania, w czasie jej merytorycznego rozpoznawania. Oba te elementy skargi kasacyjnej muszą być zatem przez jej autora wyodrębnione, oddzielnie przedstawione i uzasadnione a dla spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. nie wystarczy odwołanie się do uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej, bo choć dla obu tych przesłanek argumenty mogą być podobne, to Sąd Najwyższy w ramach przesądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Skarga kasacyjna powinna być w związku z tym tak skonstruowana i zredagowana, by Sąd Najwyższy nie musiał poszukiwać w uzasadnieniu jej podstaw, pozostałych elementów kreatywnych skargi, ani tym bardziej się ich domyślać. Dla spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. konieczne jest zatem zawarcie w skardze kasacyjnej odrębnego wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, zawierającego profesjonalny wywód prawny nawiązujący do wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek przesądu ze wskazaniem, które z nich występują w sprawie i z uzasadnieniem stanowiska skarżącego w tym przedmiocie. Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, iż skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁴ § 1 w zw. z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące,

że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona (porównaj między innymi postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005r. IIICZ 61/05, nie publ. oraz uchwałę połączonych izb Sądu Najwyższego: Izby Cywilnej oraz Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 2002 r. III CZP 72/02 OSNC 2003/7-8/92).

Skarga kasacyjna powodów nie spełnia powyższych wymogów, bowiem nie zawiera żadnego wyводу prawnego, uzasadniającego twierdzenie skarżącego, że jest ona oczywiście uzasadniona. Wbrew zarzutom zażalenia, uzasadnienia tego twierdzenia nie można też wywieść z uzasadnienia podstaw kasacyjnych, bowiem także ono nie zawiera wyводу prawnego na poparcie zarzutu o „oczywistości” naruszenia art. 897 k.c. Na marginesie trzeba więc jedynie stwierdzić, że zarzut oczywistego naruszenia określonego przepisu nie prowadzi wprost do oceny, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako nieuzasadnione (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).